

PIECZĘTARZ (15) *sb m*

e jasne, a pochylone.

sg N pieczętârz (2). ◇ D pieczętârzowi (1). ◇ I pieczętârz(e)m (1). ◇ pl N pieczętârze (9). ◇ A pieczętârze (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Urzędnik kancelarii władający pieczęciq; w Rzeczypospolitej szlacheckiej: kanclerz i podkanclerzy; obsignator, signator Calep; oblignator litterarum a. testamenti, tabularius Cn (15) : GórnDworz R4; GórnRozm E2; Aby mu niegmerano wiego vrzedzię [!] to iest ze przez pieczętarze wszystko isc ma ActReg 82, 43, 61, 71, 174; Calep 717b, 979a; SEymiki Powiatowe/ Pieczętarze pod obiemá pieczęćiami fpólnie fkládác máią. SarnStat 1202, 51, 441; Czego Ich M. Pánowie pieczętarze/ pro debito officij sui doyrzreć/ [...] niechayby byli powinni. VotSzl D3v; [przydane są J. K. M. rady Koronne, a zwłaszcza pieczętarze, stróże praw i wolności AktaSejmikPozn 1596 196, 1590 101; CerGór 23; Volck 592].

Zestawienie: »pieczętarz koronny« (2): aby sobie tak iako Pieczętarze Koronni wCoronie, tak Litewscy w Litwie vrzędy swe sprawowali ActReg 41; SarnStat 1201.

*Cf **PIECZĘTNIK***

DDJ